

[J. Chr. Jensen.]

tænke mig, at man helt gik bort fra Flyttedage, i hvert Fald i Byerne; jeg ved ikke, om der er nogen Begrundelse for dem paa Landet, men man burde i alt Fald bort fra dem i Stor-København, saaledes at man fik alle Lejekontrakter indgaaet 3 Maaneder fra den Dag, vedkommende flytter ind, og det vilde bogstavelig talt bevirke, at man kunde flytte hver Iste i Maaneden Aaret igennem. Men hvis det volder Vanskelighed, henstiller jeg til Overvejelse, at man i hvert Fald laver 4 Flyttedage, saa man kunde fordele Arbejdet noget mere.

Det er interessant at se, hvad Aarsagen nu er til denne mægtige Højkonjunktur, som pludselig kom, og jeg kan sige, at den eneste Aarsag dertil var den Rentelov, Rigsdagen vedtog i forrige Samling. Denne Rentelov skabte pludselig billigere Penge, rigeligere Penge, bevirkede, at Obligationskurserne steg, og at man ligesom fik noget mere Tillid til det danske Pengemarked. Det er ene og alene denne Lov, som fremkaldte dette uhyre Initiativ. Og naar man nu mener, at denne Lov ikke har tjent sit Formaal, saa har den i hvert Fald fuldt ud gjort det paa dette Omraade, og det er dog ikke helt at kimse ad, idet jeg tror, som jeg sagde, at den væsentligste Del af Nedgangen i Arbejdsløsheden kan tilskrives denne.

Men der er i hele dette Forhold et andet meget glædeligt Faktum at iagttage, og det er, at man ser stadig mere Interesse for dansk Arbejde. Der er i den senere Tid vokset en stor Række Industrivirksomheder op i dette Land, der nu producerer Bygningsartikler af den ene og den anden Art, som vi hidtil altid har faaet fra Udlandet, og som man ikke har ment egnede sig for dansk Industri. Jeg skal nævne nogle enkelte Ting. F. Eks. Møbelplader og Krydsfinér, som er to Ting, der i stadig stigende Grad bruges i Snedkerindustrien. Denne Fabrikation er i stadig teknisk Stigen, og vi behøver nu ikke at faa disse Produkter fra Udlandet, vi kan lave dem lige saa godt og til samme Priser, som vi hidtil har købt dem for fra Udlandet. Dertil kommer et andet Produkt, som næsten var gaaet helt over til Udlandet, Parketstaveindustrien, som ligeledes er taget op, og som beskæftiger mange Mennesker. Men særlig inden for Sanitetsbranchen er man kommet med. Man laver nu, særlig paa Den kgl. Porcelænsfabrik — og det er meget glædeligt, fordi de Produkter, der der laves, staar Maal med de allerfineste Kvaliteter fra Udlandet, ja, de staar endogsaa over det engelske fire clay,

som vi ellers har benyttet os af —, W. C.-Skaale, Urinals og Vaskekummer, 3 Artikler, der tidligere er blevet indført Millioner af her i Landet. Ligeledes fabrikere vi Cisterner, som det danske Marked helt har erobret for dansk Arbejde, og ogsaa Rør, Fittings, Haner samt Køleanlæg kan nu laves herhjemme i den Udstrækning, vi har Brug for det. Der eksperimenteres med at lave glaserede Rør og Flisefabrikation, og de Prøver, vi har set, er særdeles lovende. Vi har det samme Materiale her i Landet, som tilsvarende Produkter fabrikeres af i Udlandet, og hvorfor skulde vi saa ikke kunne lave dem her? Der er, som sagt, ogsaa god Grund til at tro, at det snart kommer.

Men hvad er nu Aarsagen til hele denne betydelige Virksomhed? Helt og alene Valutaloven, intet andet end Valutaloven. Valutaloven har, ved at sætte Grænser for Indførsel, skabt bele denné Virksomhed, og man bør derfor stadig udbygge den, for at vi kan bevare denne betydelige hjemlige Industri. Men jeg er alligevel ikke helt tilfreds med Valutaloven, selv om jeg kan se, at den har gjort uhyre Gavn, og at vi bør bevare og udvikle den. Det er dog kun paa enkelte Punkter, jeg er utilfreds med denne Lov; jeg tror, det vil være paa krævet, at vi faar nogle flere af de Ting paa Frilisten, som det er umuligt for os at producere herhjemme — jeg kan nævne saadan noget som Snedkertræ, som de danske Skove ikke kan levere, fordi Kvaliteterne ikke duer dertil, endvidere Gulvbrædder og ogsaa et Produkt som Glas — desværre kun. Vi var jo begyndt paa en Glasindustri, som blev ødelagt paa en ganske meningsløs Maade, men nu er den altsaa ødelagt, og der er ingen Grund til at tro, at denne Industri skal komme op igen; derfor er vi nødt til at faa Glas til Bygningsbrug udefra. Jeg kan ikke se, der er nogen Grund til, at baade Valutakontoret og Entreprenørerne skal have Ulejlighed, for at vi kan faa disse Ting ind i Landet, Ting, som ingen har Interesse i at faa større Kvanta af, end der til enhver Tid skal bruges — og det gælder for øvrigt ogsaa Snedkertræ og Gulvbrædder og en hel Række andre Ting. Jeg kunde derfor tænke mig, at man gik til en Udvidelse af Valutaloven, saaledes at de — jeg tror, det er 43 pCt. af et tidligere Aars Kvantum, som er fri, hvilket er en Meningsløshed, fordi der er mange af de Produkter, som vi kan lave herhjemme eller fuldkommen kan undvære —, at disse 43 pCt. blev sat ned til Nul eller i hvert Fald blev halveret; saa at der